

Dosarul nr.1r – 7/2015
Judecătoria Bălți

Instanța de fond:

D.Gherasim

Judecător:

D E C I Z I E

ÎN NUMELE LEGII

25 martie anul 2015
municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Rotaru Ala

Judecători

Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

Grefier

Peterman Veronica

Cu participarea:

Procurorului Bobu Natalia

Avocatului Mardari Iosif

Interpretului Catrinescu Daria

Judecînd în ordine de recurs în ședință publică recursul declarat de avocatul Mardari Iosif și inculpatul xxxxNUMExxxx împotriva sentinței Judecătoria Bălți din 26.05.2014, conform căreia

xxxxNUMExxxx, născut la xxxDATA_NASTERIxxx în Federația Rusă, regiunea xxx orașul xxx, domiciliat în mun.xxx strada xxx, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, studii superioare, supus serviciului militar, căsătorit, angajat în funcția de consilier superior de probațiune din cadrul xxx, fără antecedente penale

A fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.326 al.1 CP RM cu stabilirea pedepsei în formă de amendă în mărime de 500(cinci sute) unități convenționale, ce constituie 10000(zece mii) lei.

Măsură preventivă – nepărăsirea țării, aplicată față de xxxxNUMExxxx a fost menținută pînă la intrarea sentinței în vigoare.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delict.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 01.04.2014-26.05.2014.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de recurs: 20.06.2014-15.04.2015.

Procedura de citare legală executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

C O N S T A T Ă :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut că xxxNUMExxxx activînd în funcția de consilier de probațiune superior din cadrul xxx, numit în funcția respectivă în baza ordinului nr.77 din 10.09.2010 al Directorului General al Oficiului Central de Probațiune din cadrul Ministerului Justiției a R.Moldova, prin urmare în conformitate cu prevederile art.123 al.2 CP RM fiind persoană publică, acționînd intenționat și din interes material, la data de 17.01.2014, avînd în gestiunea sa procedura de executare a pedepsei penale aplicate în privința lui xxx, condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți din 21.06.2013 pe art.187 al.2 lit.b,e,f CP la o pedeapsă cu închisoare cu suspendarea executării acesteia în baza art.90 CR RM, în cadrul discuțiilor purtate cu Marțeniuc Igor privind perfectarea pașaportului pe numele acestuia, căruia conform datelor ÎS „Cris Regstru” i-a fost aplicată restricție temporară în vederea perfectării și eliberării pașaportului, susținînd că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Evidență și Documentare a Populației din mun.Bălți, în scopul determinării acestora la perfectarea și eliberarea pașaportului pe numele lui xxx, a pretins de la ultimul bani în sumă de 500 euro, bani pe care xxx i-a transmis personal lui xxxNUMExxxx la aceeași dată, aproximativ în jurul orelor 19.00-24.00, în apropierea magazinului „xxx”, situat în mun.xxx, la intersecția străzilor xxx și xxx și care la moment conform cursului valutar oficial stabilit de BNM constituiau – 8957 lei, după care fapt a fost reținut de către colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord a Centrului Național Anticorupție a Republicii Moldova.

Cauza penală în privința lui xxxNUMExxxx Iacob a fost examinată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

În termen sentința a fost contestată cu recurs de către avocatul Mardari Iosif și inculpatul xxxNUMExxxx, care în motivare invocă următoarele considerente:

-consideră că sentința instanței de fond este nefondată în partea ce ține de aplicarea pedepsei penale, pe care o apreciază prea aspră, deoarece circumstanțe agravante nu au fost găsite, la aprecierea tipului și mărimii pedepsei penale nu au fost luate în calcul toate circumstanțele atenuante, prezente în cazul lui xxxNUMExxxx, cum ar fi circumstanțele, caracterul și gravitatea infracțiunii imputate, examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, lipsa pretențiilor materiale și a prejudiciului material, fapt prin care a fost încălcat principiul individualizării pedepsei penale,

-instanța de fond nu a apreciat la justa valoare faptul că starea sănătății lui xxxNUMExxxx este una precară, dat fiind caracterul bolii de care suferă și se află la evidență în instituțiile medicale de mulți ani la rînd, se caracterizează pozitiv la locul de muncă, are la întreținere un copil minor de 16 ani, care necesită cheltuieli considerabile la această vîrstă, că timp de 6 luni familia se întreține doar din salariul soției care este în limitele a 1300-1400 lei, cea ce este mai mic decît salariul minim pe țară la moment, xxx nu se află la evidența medicului narcolog, are loc permanent de trai, vîrsta tînă, ră,

-în prezența circumstanțelor atenuante menționate, apărarea a pledat și continuă să pledeze pentru aplicarea față de xxx a prevederilor art.55 CP RM – liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională și aplicarea pedepsei în limitele sancțiunii prevăzute de al.2 art.55 CP,

-consideră că instanța de apel, în scopul reparării situației, are la dispoziție toate circumstanțele de fapt și de drept pentru aplicarea față de xxx a prevederilor art.55 CP RM, acesta poate fi reeducat fără aplicarea pedepsei penale, or instanța de fond nu a motivat neaplicarea art.55 CP RM în speța xxx, așa cum nu a motivat și imposibilitatea aplicării unei amenzi sub limitele minimale prevăzute de art.326 al.1 CP RM,

-consideră că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 CP RM, astfel nu au fost respectate pe deplin criteriile generale de individualizare a pedepsei față de xxx, în scopul de a asigura principiul echității, legalității și strictei individualizări a pedepsei aplicate, capabilă de a restabili echitatea socială și să realizeze scopurile pedepsei penale,

-solicitînd admiterea recursului, casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri de liberare a lui xxxNUMExxxx de răspundere penală în temeiul art.55 CP RM cu aplicarea pedepsei în limitele prevăzute de această normă penală.

În ședința instanței de recurs inculpatul xxxNUMExxxx a susținut recursul, a declarat că consideră sentința instanței de fond neîntemeiată, deoarece a comis pentru prima dată o infracțiune neînsemnată, anterior nu a fost atras la răspundere nici chiar contravențională, se caracterizează pozitiv la locul de trai și de muncă, solicitînd admiterea totală a recursului cu casarea sentinței și eliberarea de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională, deoarece consideră că este posibil de a fi aplicată măsură cu caracter contravențional.

Avocatul inculpatului xxxNUMExxxx, Mardari Iosif în ședința instanței de recurs a susținut recursul declarat și poziția expusă de inculpat, a declarat că cauza penală a fost examinată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, lipsesc pretențiile materiale și a prejudiciului material, consideră că instanța de fond nu a apreciat la justa valoare starea sănătății inculpatului care este una precară, dat fiind că caracterul bolii îl pune în situația că este nevoit să se aplece la tratament în instituții medicale pe parcursul unei perioade îndelungate, inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai și serviciu, are la întreținere un copil minor de 16 ani care necesită o susținere considerabilă la această vîrstă, îmbrăcăminte, școala și altele, iar inculpatul mai bine de 1 an și jumătate nu lucrează, familia fiind nevoită să se întrețină din salariu soției inculpatului de circa 1200-1300 lei, nu se află la evidența medicului narcolog, are o vîrstă tînă și consideră că inculpatul poate fi corectat prin aplicarea art.55 CP – liberarea de răspundere penală, cu atragerea la răspundere contravențională, solicitînd casarea cu aplicarea lui xxx a unei pedepse contravenționale.

Procurorul Bobu Natalia în ședința instanței de recurs a solicitat respingerea recursului declarat împotriva sentinței instanței de fond, ca fiind nefondat, consideră că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, gravitatea infracțiunii, personalitatea inculpatului, referitor la aplicarea prevederilor art.55 CP instanța de judecată poate să le aplice, însă nu este obligată, astfel consideră că instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind aplicarea sancțiunii penale, totodată consideră că la moment nu au fost invocate careva temeiuri și motive suplimentare decât cele examinate în instanța de fond, astfel solicită menținerea sentinței în vigoare fără careva modificări.

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în recursul declarat prin prizma probelor administrate și în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări reeșind din următoarele considerente.

Soluția instanței de recurs se bazează pe prevederile art.449 al.1 p.1 lit.a CPP RM, potrivit căruia, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Colegiul penal conchide, că instanța de fond la stabilirea pedepsei în privința lui xxxNUMExxx a ținut cont în deplină măsură și s-a condus de criteriile generale de individualizare a pedepsei consfințite în art.61 al.2 CP RM, precum și a criteriilor de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 al.1 CP RM, de prevederile art.80 CP RM privind aplicarea pedepsei în cazul încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, la fel a ținut cont de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite.

Colegiul penal menționează că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de apel ține să menționeze și prevederile art.75 CP RM, potrivit căreia, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal ține să indice, că pedeapsa este echitabilă când ea impune persoanei vinovate lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către persoana vinovată, precum și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă stabilită generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel instanța de fond la numirea pedepsei inculpatului a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, precum și de circumstanțele atenuante ale cauzei.

Ca circumstanțe atenuante instanța de fond a reținut faptul că inculpatul la evidență la medicul psihiatru și narcolog nu se află, nu are antecedente penale, a luat în considerație și comportamentul inculpatului în timpul săvârșirii infracțiunii și după consumarea ei, ce se manifestă prin contribuirea activă la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea vinei pe deplin și solicitarea examinării cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, atât și de faptul că inculpatul sincer se căiește în cele săvârșite, circumstanțe care relevă atitudinea conștiincioasă a inculpatului față de fapta comisă și urmările acesteia.

Circumstanțele agravante instanța de fond nu a stabilit.

Reeșind din circumstanțele stabilite pe caz instanța de fond a stabilit inculpatului xxxNUMExxx pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500/cinci sute/ unități convenționale, echivalentul a 10000 lei.

Instanța de fond a motivat soluția sa de aplicare față de inculpat a pedepsei stabilite, ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, la părerea instanței de recurs, just considerînd că sancțiunea lui xxxNUMExxx urmează să fie stabilită în formă de amendă în mărime minimă prevăzută de lege.

Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită de instanța de fond este echitabilă faptei infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei, fără abatere de la normele legale și limitele sancțiunii și instanța

consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată inculpatului este în limitele legii în vigoare la momentul comiterii faptei, fiind just individualizată, temeiuri de modificare a pedepsei în sensul propus de recurent în recurs nefiind stabilite, în legătură cu ce recursul declarat se respinge ca nefondat.

Colegiul penal ține să menționeze că infracțiunea comisă de inculpat sub formă de trafic de influență, cu semnele de calificare: pretinderea, acceptarea și primirea personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, prevăzută de art.326 al.1 CP RM, stabilită în acțiunile vinovatului, la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 500 la 1500 unități convenționale sau închisoare de pînă la 5 ani, iar față de persoana juridică pedeapsa cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Colegiul penal menționează, că argumentul principal invocat de avocat și inculpat în recursul declarat este că inculpatul xxxNUMExxx poate fi corectat prin aplicarea în privința lui a prevederilor art.55 CP – liberarea de răspundere penală, cu atragerea la răspundere contravențională, deoarece cauza penală a fost examinată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, lipsesc pretențiile materiale și a prejudiciului material, inculpatul are la întreținere un copil minor, iar la caz sunt indicate circumstanțe care ar constata faptul că corectarea inculpatului este posibilă fără tragerea la răspundere penală și prin eliberarea de răspundere penală se va atinge scopul pedepsei penale a inculpatului.

Sub acest aspect, Colegiul penal consideră necesar de a reține prevederile art.55 alin.(1) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii faptei de către inculpat 17.01.2014, potrivit căruia, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere administrativă constă în aceea că fapta comisă rămîne a fi considerată infracțiune, însă instanța de judecată în condițiile prevăzute de lege, pentru unele infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, dispune înlocuirea răspunderii penale cu o altă formă de răspundere juridică, ce atrage aplicarea unor sancțiuni administrative.

Posibilitatea corectării persoanei fără a fi condamnată penal are la bază anumite condiții: persoana a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, prezența informației conform căreia făptuitorul poate fi corectat fără a se aplica o pedeapsă penală, cum ar fi atitudinea vinovatului, din care rezultă regretul că a comis fapta, atitudine care poate să se manifeste prin căință sinceră, depunere de eforturi pentru a înlătura rezultatul infracțiunii, reparare a pagubei cauzate, colaborare cu organele de drept prin recunoașterea faptei și descoperirea infracțiunii și a altor participanți la infracțiune.

Aplicarea acestei norme rămîne la discreția instanței, aceasta avînd dreptul și nu obligația de a o aplica, în situația stabilită pe cauză însă Colegiul penal consideră că față de inculpat nu pot fi aplicate prevederile acestui articol, ținînd cont de gravitatea faptei care face parte din categoria faptelor comise de persoana publică, de faptul că acțiunile comise de persoana vinovată prezintă pericol social grav pentru societate, acțiuni manifestate în structura autorității statului, care discreditează și compromit activitatea acestuia.

Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia că în privința inculpatului xxxNUMExxx nu pot fi aplicate prevederile art.55 CP RM, mai ales că în cazurile săvîrșirii a traficului de influență se cauzează daune intereselor publice, se afectează imaginea instituției din care face parte persoana și a întregii societăți, daune nemateriale, care indiferent că persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate.

Reeșind din cele stabilite instanța de recurs consideră ca nu este posibilă aplicarea prevederilor art.55 Cod Penal, așa cum solicită recurenții și anume liberarea de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională, or infracțiunea săvîrșită de inculpat, prevăzută de art.326 CP RM se referă la infracțiuni de corupție.

Colegiul penal ține să menționeze și faptul, că prin sintagma “poate” din textul art.55 al.1 CP RM, solicitat pentru aplicare vinovatului, aplicarea acestei norme nu trebuie înțeleasă ca o obligație a instanței de judecată, instanța de judecată neavînd obligația de a aplica art.55 CP RM.

Colegiul penal consideră nefondat recursul declarat de avocat și inculpat, cu indicarea circumstanțelor care au fost luate în considerație la numirea pedepsei inculpatului, argumentele aduse nefiind de natură să conducă la admiterea recursului declarat, cu desființarea sentinței în aspectul propus de recurenți, în legătură cu ce recursul se respinge.

Astfel se resping argumentele invocate de avocat și inculpat în recurs referitor la faptul că consideră sentința instanței de fond ca nefondată în partea ce ține de aplicarea pedepsei penale, pe care o apreciază prea aspră, că la aprecierea tipului și mărimii pedepsei penale nu au fost luate în calcul toate circumstanțele atenuante, prezente în cazul lui xxxNUMExxx, cum ar fi circumstanțele, caracterul și gravitatea infracțiunii imputate, examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, lipsa pretențiilor materiale și a prejudiciului material, fapt prin care

a fost încălcat principiul individualizării pedepsei penale, deoarece instanța de fond a numit inculpatului cea mai blîndă pedeapsă, mai mult, pedeapsa este la limita minimă prevăzută de lege, cu respectarea prevederilor art.80 CP RM privind numirea pedepsei în cazul încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsă care este adecvată și corespunde normelor legale, fiind respectate criteriile de individualizare a pedepsei și temeiuri de aplicare a prevederilor art.55 CP RM în aspectul propus de avocat și inculpat nu s-au stabilit.

Colegiul penal ține să menționeze și faptul, că atunci cînd cauzele de corupție se examinează în procedurile speciale prevăzute în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției (art.509 CPP), faptele recunoașterii vinovăției, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificat ca o circumstanță atenuantă judiciară, prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) CP, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

Referitor la argumentele invocate în recurs de către avocat și inculpat că instanța de fond nu a apreciat la justa valoare faptul că starea sănătății lui xxxNUMExxx este una precară, dat fiind caracterul bolii de care suferă și se află la evidență în instituțiile medicale de mulți ani la rînd, că se caracterizează pozitiv la locul de muncă, are la întreținere un copil minor de 16 ani, care necesită cheltuieli considerabile la această vîrstă, că timp de 6 luni familia se întreține doar din salariul soției care este în limitele a 1300-1400 lei, ceia ce este mai mic decît salariul minim pe țară la moment, deoarece nu pot fi sprijinite în favoarea inculpatului și nu pot servi ca temei pentru aplicarea art.55 CP RM, mai ales că a fost stabilită cea mai blîndă pedeapsă penală la limita minimă prevăzută de lege.

Nu pot fi reținute nici argumentele invocate în recurs că în prezența circumstanțelor atenuante menționate, apărarea a pledat și continuă să pledeze pentru aplicarea față de xxx a prevederilor art.55 CP RM – liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională și aplicarea pedepsei în limitele sancțiunii prevăzute de al.2 art.55 CP, în legătură cu ce a mai invocat și faptul că xxx nu se află la evidența medicului narcolog, că are loc permanent de trai, vîrsta tînără, deoarece la aplicarea pedepsei inculpatului de către instanța de fond nu au fost încălcate principiile de stabilire a pedepsei, pedeapsa aplicată fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Totodată temeiuri de liberare de răspundere penală a inculpatului nu au fost stabilite în circumstanțele stabilite ale cazului.

Colegiul penal menționează și faptul, că nu poate fi apreciată ca circumstanță atenuantă faptul că inculpatul, care este persoana publică, nu stă la evidență la narcolog, deoarece asemenea împrejurare nu poate fi considerată ca circumstanță atenuantă din motiv că nu poate fi caracteristică unei persoane publice.

Se resping și argumentele invocate de avocat și inculpat referitor la faptul că consideră că au temei de a afirma cu certitudine că instanța de apel, în scopul reparării situației, are la dispoziție toate circumstanțele de fapt și de drept pentru aplicarea față de xxx a prevederilor art.55 CP RM, căci este evident faptul că acesta poate fi reeducat fără aplicarea pedepsei penale, or instanța de fond nu a motivat neaplicarea art.55 CP RM în speța xxx, așa cum nu a motivat și imposibilitatea aplicării unei amenzi sub limitele minimale prevăzute de art.326 al.1 CP RM, deoarece sunt pur declarative și expuse în viziunea autorilor recursului.

Argumentele respective nu pot servi ca motiv pentru casarea sentinței și liberarea de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională a inculpatului, instanța de fond a motivat soluția adoptată, la părerea Colegiului penal instanța corect a considerat că în cazul inculpatului xxxNUMExxx corectarea inculpatului nu este posibilă fără a fi supus răspunderii penale, iar sancțiunea contravențională nu va fi capabilă să realizeze scopul pedepsei penale, nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului în aspectul invocat de inculpat.

Colegiul penal nu poate ține cont de argumentele aduse de apărare privind nemotivarea imposibilității aplicării unei amenzi sub limitele minimale prevăzute de art.326 al.1 CP RM, deoarece la caz nu s-au stabilit circumstanțe excepționale prezente în cauză, legate de scopul și motivele faptelor săvîrșite, care ar permite numirea pedepsei sub limitele prevăzute de lege față de inculpat.

Colegiul respinge și afirmațiile invocate în recurs că consideră că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 CP RM, că nu au fost respectate pe deplin criteriile generale de individualizare a pedepsei față de xxx, în scopul de a asigura principiul echității, legalității și strictei individualizării a pedepsei aplicate, capabilă de a restabili echitatea socială și să realizeze scopurile pedepsei penale, în corespundere cu prevederile art.61 CP RM, deoarece sunt declarative, dat fiind faptul că de aceste prevederi și s-a condus instanța de fond la numirea pedepsei, la părerea Colegiului penal critica recurenților în aspectul dat fiind una afirmativă.

Ținînd cont de cele expuse Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită este echitabilă faptei infracționale săvîrșite și în corespundere cu împrejurările cauzei, fără abatere de la normele legale și limitele sancțiunii și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

În atare împrejurări Colegiul penal consideră necesar a respinge recursul declarat de avocat și inculpat, cu menținerea sentinței instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Conducîndu-se de art.449 al.1 p.1 lit.a CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Mardari Iosif și inculpatul xxxNUMExxx împotriva

sentinței Judecătorei Bălți din 26.05.2014, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă și susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunțării ei.

Decizia motivată pronunțată public la data de 15.04.2015.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru